

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Gvlielmi Abbatis Roschildensis in Dania ex ea quæ est per eius discipulum fideliter conscripta. Obijt quidem hic Sanctus anno Domini millesimo ducentesimo secundo, ætatis suæ nonagesimo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

quò patrium solum eius potius, quàm peregrinum, reliquis potiretur, eorum consilijs non acquieuit: imò cum importunis eorum precibus permotus iter ingressus esset, diuina virtute Venetias redire compulsus est. Ibi tùm morbo correptus, fratribus suis obitùs sui diem indicauit, moxq; minutissimis etiam peccatis per confessionem sacramentalem expiatis, intima quadam hilaritate profusus, animam suo creatori tradidit. Corpus eius fuit à clarissima Britanniae Ducis coniuge de more ablutum, & in summa æde urbis Venetiae conditum. Sicut autem in vita ita etiam post obitum multis admodum miraculis clarus exiit, quæ nos hic attexere nimia prolixitate deterriti non audemus.

Feliciter
migrat in
caelum, Venetia.

VITA S. GVLIELMI ABBATIS ROSCHILDENSIS in Dania ex ea qua est per eius discipulum fideliter conscripta. Obijt quidem hic Sanctus anno Domini millesimo ducentesimo secundo, atatis suae nonagesimo octauo. Claruit autem & alius eiusdem nominis, in Dania, miræq; sanctitatis, Gulielmus siue Vilhelmus, at Episcopus, Temporibus Sulmonis Dania Regis.

C. Eren: In
not: Martyr:
Roma:

Beatus Gulielmus ex nobili ortus profapia, cum optimæ indolis puer, venerabili viro Hugoni Abbati S. Germani de Pratis, apud Lutetiam Parisiorum, à parentibus rectè ac piè traditus esset, instituendus, felici ingenio, breui etiam in artibus liberalibus fecit progressus, vt inter egregios humanioris literaturæ magistros celebris haberetur. Hoc studiorum successu Abbas mirificè exhilaratus, quando quidem illi sanguine iunctus

6 Aprilia.

Dat operam
literis.

Fit Canonicus

iunctus erat, nullum eius ornandi locum pretermisit, atque ad ecclesiasticam dignitatem beatissimorum Petri & Pauli ac S. Genouefæ ecclesia euexit. Factus itaque Canonicus, non solum munere suo prudenter fungebatur, sed superioris etiam disciplinæ studio, alios ad maiorem pietatem inuitare cœpit. Ea res cum deprauatos quorundam mores notaret, ingentem iundia flammam excitauit, prorsus ut qui dam deploratæ salutis homines, fraudes in animo versarent, ut quacunque tandem possent via, eum suo collegio excluderent.

Paret inuidiæ quorundam.

Fraudulenta cuiusdam machinatio

In eam curam & cogitationem cum omni certatim incumberent: tum verò vnus, qui beato viro arctiori amicitia vinculo coniunctus videbatur, subdola fraude instructus accessit, & per simulatam pietatis speciem sese insinuans, cœpit Canonicorum vitam detestari, propositum petendi monasterium indicare, ac tandem petere, ut sese tam sancti propositi socium præbere vellet. Gulielmus, qui totus sanctioris vitæ desiderio flagrabat, auidè conditionem arripuit, sese que nihil prius in votis habere respondit, quam vno & indissolubili amoris vinculo Deo coniungi. Interim multa & crebra inter se de contemptu mundi miscentes colloquia, ad monasterium pariter se contulerunt. Ibi tum homo versutus ex fraude ac mendacio compositus, Gulielmum ad constantiam hortatur, sibi enim quædam negotia restare expedienda, quibus peractis, ilicò se spòdet rediturum. At Gulielmus fraudè odoratus ait, meritò illū, qui esset ætate maior, priorè etiam debere in suscepto proposito declarare constantiam. Ille aut frustra se niti vidēs. Longa trahens ab imo pectore suspiria: Differamus ergò, inquit, in aliud

aliud tempus, sicq; pariter domum reuersi sunt.

Porro his insidijs inimicorum elusis, tantum abest vt eorum in virum sanctum inuidentia quiuerit vt potius nouas semper insidias ac fraudes varias moliti fuerint, quibus eum à suo consortio excluderent, sed Gulielmus diuino protectus adiutorio & patientiæ clypeo munitus, facile aduersarios superauit, atque etiam propter eximiam virtutem honoribus auctus, Præposituræ cuiusdã functione dignus habitus est.

Accidit deindè vt Eugenius Pontifex in Galias se conferret: cumq; Lutetias venisset, & multo cum honore à Ludouico rege exceptus ad ecclesiã S. Genouesæ, vt sacra ibidem perageret mytheria deductus fuisset, orta est (incertum quæ de causa) inter Pontificis & Canonicorum ministros contentio quadam, aded vt ad manus res deueniret, & inter alios ipse Ludouicus rex, dum illos compescere volebat, indignis modis tractatus & verberibus etiam affectus sit. Vndè non immeritò tanta rei indignitate permotus Pontifex, improborum hominum insolentiam acriter castigandam suscepit, canonicosq;e omnibus beneficijs ecclesiasticis priuare voluit. Sed ne ea res grauiores motus excitaret, & animos eorum (erant enim inter eos non pauci vel egregiè nobiles, vel eruditione singulari admodum præstantes) ad improbum aliquod facinus tentandũ irritaret, præsentibus quidè bonis illis ad vitã frui permisit, sed Canonicorũ S. Augustini institutũ, quod tunc præcipua quadã sanctitatis opinione florebat, in eã ecclesiã introduxit, voluitq; vt Prior illius congregationis, quæ Odonè appellabatur, homo maximarũ virtutũ splendore illustris, Abbatis titulo decoratus S. Genouesæ præsideret.

ad-

Fit Præpositus

Eugenius II. Romanorũ Pontifex veniens Lutetias.

Ludouicus Rex à ministris verberatur.

Abbas constituitur in ecclesia S. Genouesæ.

adiunctis ei Canonicis duodecim, probis & bonæ existimationis viris.

His ita constitutis, Abbas Odo Gulielmum ad se accersit, comiterque acceptum post alios atque alios ultro citroque sermones habitos, coepit ei ad mundi contemptum adhortari, proponere multa è scripturis diuinis, quæ possent acres illi stimulos admouere. Neque iurdo sanè cecinit cantilenam Abbas: Gulielmus enim qui iam à teneris Christi amore flagrabat, cum multa de mundi vanitate, de fallaci amicitia huius seculi Odonem differentem audiret, inter ipsa verba tanta ab oculis lachrymarum vis repente decidit, ut cum responsum dare vellet, vox crebris singultibus interclusa non poterat. Tum verò ad pedes eius collapsus, se suaque omnia tum Deo, tum illi commendans Gulielmus, prioribus honoribus nuncium remisit, nudasque de mundi huius naufragio ad tutissimum religionis portum euasit: acceptoque deindè regulari habitu, abiectis quibus antea fulgebat, sericis vestibus pauper Christi pauperibus lætus seruiuit.

Abbas Odo, S. Gulielmum ad mundi contemptum hortatur.

S. Gulielmus fit Canonicus regularis.

Absalon Episcopus in Dania insignis.

Anno à nato Salvatore nōr. cum regnum Daniæ obrineret VValdemarus, Canuti regis & martyris filius, vir multis sapientiæ & fortitudinis laudibus insignis: Absalon omnibus virtutibus mirificè adornatus Roschildensi præfidebat ecclesiæ; in cuius dioecesi Canonicorū erat conuicinium, in insula, quam Eschyl vocant, loci quidem amœnitate iucundum, sed propter pietatis studium penitus in eo extinctum, triste sanè & horridum. Cum autem antistes Absalon, vnicuique esset ijs in locis Christianæ religionis ornamentum, totis viribus eam in rem incubuit, ut fluxum fratrum illorum mores, antiqua disciplinæ severitate

ritate
rem re
quæ ne
mi (qu
mente
nem E
stum
elmur
mitti.
collap
lielmi
nauit.
Jone c
ceptus
tisque
neris f
remea
quutus
aduer
uicto
tasque
lites su
uum e
que fa
lo piet
is bon
sempe
sam fu
erat
Ordin
admir
tis am
torius
tur æg
curaba
ritate

xitate restringeret: & pristinum pietatis splendorem restitueret. Hinc cum ei inter varia consilia quæ nocte dieque mente pertractabat, VVilhelmi (qui cum Parisijs literis operam dederat) in mentem veniret; misit continuò in Gallias Saxo- nem Præpositum Roschildensem, virum honestum, qui ab S. Genouefæ collegio petat. D Gulielmum cum alijs tribus fratribus in Daniam mitti. Abbas audita petitione æqua & bona vt collapsis reb⁹ subueniret, benignè annuit: ac Gulielmū ad præfatum locum cū alijs tribus destinauit. Fuit à VValdemaro rege & antistite Abbatone cum non mediocri gaudio & honore exceptus, & in Abbat. sede collocatus: sed tot tantisque procellis agiratus, vt alij tres, qui socij itineris fuerant, rerum asperitate victi in Gallias remeauerint: quos & ipse sæpius sequi voluit, sequutusque fuisset, ni cælesti gratia confirmatus, aduersos casus & maleuolorum insolentias inuictō animo perferre didicisset. Tot enim tantasque tartareus hostis cum per se, tum per satellites suos, machinationes aduersus Christi seruum exhibebat, vt etiam constantissimum quemque facile deijcere potuissent. Sed vir sanctus solo pietatis & innocentie clypeo munitus, assiduis bonorum operū laboribus, ita occurrebat, vt semper victoriam reportaret, hostemq; in effusam fugam compelleret.

erat enim sanctæ religionis cultor indefessus, Ordinis sui, sacræque institutionis conseruator admirabilis, vitiorum rigidus profligator, virtutis amator egregius, honestatis & sanctimoniatotius diligens inuestigator & doctor. Cōsolabatur ægros, pauperes & peregrinos benignissimè curabat, ieiunijs & precibus multisque gemi-

G

miti-

Is est saxo
Grammaticus,
in signis Da-
norū histo-
riographus.

S. Guliel-
mus mitti-
tur in Dan-
iam.

Fit Abbat.

Virtutes S.
Gulielmi:

mitibus, pro aliorum salute Christi clementiam implorabat; morbos etiam & languores corporum mira virtute fugabat, omnibus que ad se venientibus, certissimum, in quavis calamitate auxilium ostendebat.

Et quidem postquam annos quadraginta, inter tempestates innumerabiles insigni constantia cum summa opinione sanctitatis coniuncta ingens illud dignitatis onus administrasset, anno

Moritur vii
sanctus.

Christi 1202, ætatis vero suæ nonagesimo octavo feliciter vitam hanc cum sempiterna beatitudine commutavit, atque copiosum laborum suorum à Domino fructum recepit, sicuti præclaris visionibus manifestè quibusdam innotuit. Post autem post obitum multis admodum clarus miraculis, ad eò ut omni ex parte ingens hominum concursus ad sacras reliquias fieret, quò admirabilem Dei bonitatem in Sanctorum gloria contemplarentur. Dæmoniâ purgabantur, paralytici reddebantur incolumes, cæci videbantur, claudi gradiebantur, audiebant surdi, muti loquebantur, contracti, genibusque humi reptantes erigebantur, mortui & penè exanimis ab ipso mortis aditu ad lucem reuocabantur. Possent hic sanè multa valde admiranda commemorare, quæ vel audiuimus vel vidimus in Paracletico sacrum eius corpus conditum est: sed ipsa multo cudo, nè d fiat, dehortatur.

Miracula ad
sepulchrum
eius.

Paracletus
vocabatur
locus in
quo erat monasterium S.
Thomæ Apostoli à S.
Guillelmo
extractum.

C. Baro: ia
rot. Marty:
Ro:

PRAECLARVM CERTAMEN S. CALLIOPÏ Martyris, quod inuictò animò exegit, Pompeopolis Cilicia, sub Maximo Prefecto. Ex Mense Metaphraste.

CALLIOPÏUS omni diuinarum literarum cognitione imbutus, matre Theoclia, foemina

sancti
inprimis
am ac
latria
peior
ctus M
uia co
impie
gitiol
liber
est.

Q
iracu
trahi
ni re
rum o
tis m
& æt
ligna
fectu
tiam
cum
tate
fectu
cede
Cui
tibi
Chr
A
Qui
turu
plic
faci
con
pon